

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobkyně: **nezl. J. S.**, zast. kolizním opatrovníkem P. Š., pracovníci zařízení F. o. d. K., se sídlem P. 8, Ch. 1125/4, dcera matky V. S., a otce S. S., proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2004, č. j. 9 Az 155/2003 – 43,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 5. 2004, č. j. 9 Az 155/2003 – 46, byla zamítnuta žaloba, kterou podala nezletilá žalobkyně, tehdy zastoupena matkou V. S. jako zákonnou zástupkyní, proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ČR ze dne 31. 3. 2003, č. j. OAM-1140/VL-09-P05-2002, kterým odbor azylové a migrační politiky označeného ministerstva rozhodl tak, že se žalobkyni neuděluje azyl podle § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) a dále, že se na žalobkyni nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) zastoupena matkou V. S. včas kasační stížnost, v níž navrhovala zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci Městskému soudu v Praze k dalšímu řízení. Dále žádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o osvobození od soudních poplatků. V reakci na tuto žádost zaslal Městský soud v Praze zákonné zástupkyni stěžovatelky výzvu k vyjádření o majetkových poměrech, která však byla soudu vrácena s tím, že adresátka – matka nezletilé J. – dne x zemřela. Městský soud v Praze poté vyvinul snahu jednat s otcem nezletilé stěžovatelky S. S., jehož azylová věc byla vedena u tamního soudu pod sp. zn. 9 Ca 153/2003. Protože zásilky mu adresované se nedařilo doručit, neboť jeho pobyt nebyl znám, byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu s tím, že otec nezletilé je neznámého pobytu. Současně byla předložena též věc vedená

u tamního soudu pod sp. zn. 9 Ca 154/2003 (azylová věc matky stěžovatelky V. S. a sestry stěžovatelky – nezl. M. S., nar.xxx).

Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 31. 1. 2006 vrátil spis bez vyřízení kasační stížnosti k postupu podle § 108 s. ř. s. Stejně tak vrátil i další dvě věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. 4 Azs 267/2005 (týkající se S. S.) a 4 Azs 268/2005 (týkající se nezl. M. S.) s pokynem, že pokud je S. S. (zákonný zástupce obou nezletilých) neznámého pobytu, bude třeba mu ustanovit opatrovníka proto řízení ve smyslu § 29 odst. 3 občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s. Pro úplnost bylo připomenuto, že Nejvyššímu správnímu soudu byla doručena zpráva F. o. d. K. se sídlem v P. 8, Ch. 1125/4, v němž jsou obě nezletilé umístěny a z jejíhož obsahu vyplynulo, že existují poznatky o sexuálním obtěžování nezl. M. S., nar. xxx otcem a nelze tudíž vyloučit, že byl již podán podnět k zahájení trestního stíhání otce nezletilých, v němž by mohla být adresa jeho pobytu podchycena.

K návrhu Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky na ustanovení opatrovníka nezletilé stěžovatelce k ochraně jejích práv a právem chráněných zájmů spojených s jejím pobytem na území České republiky, vydal Obvodní soud pro Prahu 8 dne 2. 5. 2006 usnesení č. j. Nc 106/2006 – 94, jímž ustanovil nezl. J. S., nar. x opatrovnici P. Š., sociální pracovníci zařízení F. o. d. K. se sídlem v P. 8, Ch. 1125/4 s tím, že tato je oprávněna a povinna chránit zájmy nezletilé po dobu pobytu na území ČR a vykonávat dohled nad jejím psychickým a fyzickým vývojem. Uvedený soud tak učinil na základě zjištění, že matka nezletilé zemřela a další zastupování obou sester převzal otec, o němž starší dcera M. uvedla, že ji psychicky i fyzicky týral a opakovaně sexuálně zneužíval. Proto Obvodním soudem pro Prahu 10 bylo vydáno usnesení sp. zn. SPO 25/631/2005, kterým obě děti byly svěřeny do péče zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc, tedy zařízení K. – F. o. d.. Nezletilé sestře stěžovatelky M. S. byl již azyl na území ČR udělen. Obvodní soud pro Prahu 8 dospěl k závěru, že jsou dány podmínky ustanovení § 89 odst. 1 zákona o azylu a dále též § 83 odst. 1 zákona o rodině, podle něhož ustanoví soud opatrovníka dítěti, dochází-li ke střetu zájmů zákonných zástupců a dítěte, nebo mezi dětmi též rodičů navzájem, ohrožení majetkových zájmů dítěte, omezení rodičovské zodpovědnosti, řízení o osvobození a tam, kde je to v zájmu dítěte též z jiných důvodů. Dovodil, že v současné době není nikdo, kdo by zájmy nezletilé po dobu jejího pobytu na území republiky odpovědně chránil a zastupoval ji, a proto bylo nezbytné návrhu Ministerstva vnitra vyhovět.

Městským soudem v Praze bylo Nejvyššímu správnímu soudu postoupeno dne 25. 7. 2006 podání opatrovnice nezletilé stěžovatelky paní P. Š., označené jako žádost o zpětvzetí kasační stížnosti ze dne 21. 6. 2006. V něm opatrovnice výslovně uvádí, že tímto bere zpět kasační stížnost nezletilé stěžovatelky ze dne 13. 7. 2005 a žádá o ukončení řízení ve věci žádosti o udělení azylu. Podání je opatrovníci podepsáno.

Poněvadž projev vůle opatrovnice stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje z hlediska svého obsahu pochybnosti o tom, že jím soudem ustanovená kolizní opatrovnice (rozhodnutí o určení opatrovnictví nabylo právní moci dne 1. 6. 2006) požaduje ukončení přezkumného řízení soudního o podané kasační stížnosti zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 věty první s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s.).

Pro úplnost nutno dodat, že usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2006, č. j. 4 Azs 267/2005 – 78, byla odmítnuta kasační stížnost S. S., podaná jím proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. 3. 2004, č. j. 9 Az 153/2003 – 28, jímž byla

zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 2. 2003, č. j. OAM-1565/VL-10-BE07-2000, o neudělení azylu podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu. Stěžovatel, který se nachází ve Vazební věznici P. – P., neodstranil nedostatek povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, přičemž soudem byl výslovně upozorněn na nutný důsledek takového postupu. Pro uvedený nedostatek podmínky řízení, který bránil v pokračování řízení o kasační stížnosti, byla kasační stížnost odmítnuta podle § 46 odst. 1 s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. srpna 2006

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu